

سرمقاله

زنگ معارف به صدا درآمد

حفیظ الله زکی

نقش نظام معارف در جامعه پذیری و توسعه انسانی بر هیچ کسی پوشیده نیست. معارف اساس توسعه اجتماعی به شمار می رود و زیر بنای یک جامعه سالم و مبتنی بر ارزش ها و هنجارهای انسانی، بر معارف و شیوه های آموزشی استوار می باشد. بی گمان باید گفت که اساس مشکلات امروزی کشور ما به نظام معیوب معارف مربوط می شود. نهاد تعلیم و تربیه در افغانستان به دلایل مختلف نتوانسته کار کرد قابل قبول از خود ارایه دهد.

نظام معارف در افغانستان هیچگاه از سیاست های غالب بر کشور در امان نبوده و در واقع سیاست ها و برنامه ریزی ها در نهاد آموزشی طوری بوده که با سیاست های حاکم در کشور کاملا همخوانی داشته است. از آنجایی که سیاست غالب در افغانستان مبتنی بر زور، ستم و تبعیض بوده، نظام معارف نیز مروج همین فرهنگ ناعادلانه در اجتماع بوده است.

از سوی دیگر آنطوری که در کشورهای دیگر روی سیستم معارف سرمایه گذاری صورت می گرفت، در افغانستان کمتر مورد توجه قرار گرفته است. معارف در افغانستان یکی از پرچالش ترین و در عین حال بی پول ترین نهاد در ساختار حکومتی بوده است. عدم سرمایه گذاری درست در این زمینه کارکرد مورد انتظار را از این نهاد سلب کرد و آن را به یک نهاد از هم گسخته و بی برنامه تبدیل کرد.

عدم آگاهی از کارکردها و مسئولیت های معارف در ساخت یک جامعه موفق و پیشرو، سیطره سیاسی حکومت بر نظام معارف، عدم درک اهمیت معارف در توسعه همه جانبه کشور که سبب کم توجهی حکومت و مردم به نظام تعلیم و تربیه رسمی گردید به موفقیت سیستم آموزشی در افغانستان به شدت آسیب زده است.

در پانزده سال گذشته کمک های زیادی به نظام آموزشی کشور اختصاص یافته است؛ اما به دلیل نبود برنامه ریزی و عدم نظارت از مصارف کمک ها بیش از هشتاد در صد این کمک ها در گرداب فساد از بین رفت و بسیاری از کمک ها در انجام پروژه های بی کیفیت و کم دستاورد به هدر رفت.

امروزه معارف افغانستان از مشکل ساختاری و کارکردی رنج می برد. عدم استراتژی دراز مدت مطابق به نیازها و امکانات کشور، نبود برنامه منسجم و تعریف شده در بخش های تعلیمی، کمبود معلمان مسلکی و متعهد، نبود نصاب درسی پاسخگو به نیازها و مشکلات جامعه، کمبود مکاتب و مناسب نبودن فضای درسی و آموزشی را می توان از مهمترین چالش ها در برابر کارایی و مؤثریت نظام آموزشی کشور به حساب آورد.

تربیت نسل پیشرو، روشنگری و درعین حال مسئولیت پذیر وظیفه مکاتب و نظام معارف است که باید همواره مورد توجه قرار گیرد. اگرچه جامعه پذیری از خانواده شروع می شود؛ اما مکتب از سن هفت سالگی مسئولیت جامعه پذیری متعلمان را به عهده می گیرد. از اینرو مکتب باید همواره به خلق و معرفی هنجارها، ارزش ها و نگرش های تازه همت گمارد. تا ذهن و فکر فرد از چارچوب سنت ها و باورهای خرافی رهاهی یابد.

یکی از کارکرد نظام معارف، آموزش نظم و قواعد زندگی برای افراد است. فرد در مکتب باید یاد بگیرد که رفتار، گفتار، کنش ها و واکنش های اجتماعی اش باید در چارچوب نظم و قواعد تعریف شده صورت بگیرد و در قالب همین نظم باید با سایر افراد جامعه در تعامل بپردازد. اگر رفتارهای خلاف نظم و قاعده در مکاتب مشاهده می شود و اگر متعلمان در کنش ها و واکنش های خود، نظم و انضباط را رعایت نکنند، به معنای این است که نظام آموزشی کشور کارایی خود را از دست داده است.

نظام آموزشی به حجت ابزار توسعه اجتماعی، سیاسی و اجتماعی از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می باشد. پاسخگویی به این انتظارات بدون شک به یک نظام کارا و مؤثر نیاز دارد. نظامی که از ساختار منظم و قوی برخوردار باشد و عناصر آن بتواند به صورت منظم در اصلاح و باز آفرینی فرهنگ اجتماعی نقش ایفا کند. وقتی معارف از تولید و باز آفرینی فرهنگ و نهادینه سازی آن در افراد تحت آموزش عاجز بماند، به یک ساختار بدون محتوا تبدیل می شود.

درفردای اعلام آتش بس در سوریه توسط

روسای جمهوری روسیه و آمریکا، ولادیمیر پوتین و باراک اوباما، فضایی تب آلود به چشم می خورد. این آتش بس که در نیمه شب شنبه ۲۷ فبروری برقرار شد، در حال حاضر به طور نسبی رعایت شده و شورای امنیت سازمان ملل نیز آن را تأیید کرده است. به خلاف بدگمانی ای که در غرب به چشم می خورد، در اینجا بدون خوشبینی میالغه آمیز، گرایش به این باور است که چنان که رئیس جمهوری روسیه گفته: «در متوقف کردن حمام خون، گامی واقعی به پیش باشد».

ساختمان با ابهت «استالینی» در مرکز مسکو، که برچی بلند بر آن مشرف است، مقرر وزارت امور خارجه است. صبح آن روز صدها کارمند با شتاب رهسپار محل کار خود هستند. میخائیل بوگدانف، معاون وزیر امور خارجه، که به خوبی به زبان عربی تسلط دارد، گفتگوهایی را مطرح می کند که در همان روز ولادیمیر پوتین با همتایان خود در سراسر جهان، در درجه اول روسای کشورهای سوریه، ایران، عربستان سعودی، نخست وزیر اسرائیل و همه کسانی که کم یا بیش به پرونده سوریه علاقه دارند داشته است. بوگدانف بیشتر در تل آویو و قاهره سفیر بوده و چندین بار نیز این سمت را در دمشق داشته است. او از اکتبر ۲۰۱۴ نماینده ویژه رئیس جمهوری روسیه در خاور نزدیک و آفریقا است.

به نظر او همه چیز روشن است: «برای بحران سوریه راه حل نظامی وجود ندارد.» ولی می افزاید: «ما نمی خواهیم مسایل را آسان تر از آنچه که هست وانمود کنیم؛ نیروهای بسیاری در داخل و خارج از سوریه مخالف این روند هستند و برکنار رفتن زودرس بشناس اسد امر را می ورنند. اما نباید عواقب این راهبرد در لیبی و عراق را از یاد ببریم». بوگدانف، اولویت نه فقط سیاسی را به هماهنگی با ایالات متحده می دهد: یک مرکز مشترک جمع آوری داده ها برای پیگیری آتش بس تشکیل خواهد شد تا هدف های نظامی «قابل قبول»

باید، با این حال روس ها به نتایجی که انتظار داشتند دست یافتند. آنها خود را به عنوان مخاطب غیرقابل چشم پوشی در بحران به ایالات متحده تحمیل کردند و از نقش ایرانی ها پیشی گرفتند. آنها به رژیم سوریه استحکام بخشیدند و به آن امکان دادند که در مذاکرات آینده با وضعیتی بهتر حضور یابد. آنها مدرن ترین سلاح های خود از جمله جنگنده های اس یو ۳۵ اس، تانک های تی-۹۰ و موشک های دوربرد پرتاب شده از دریای مازندران را آزمایش کردند. هزینه این کارزار به طور نسبی محدود مانده است - حدود ۳ میلیارد دلار بیش بینی شده برای سال ۲۰۱۶ از بودجه نظامی ۴۴ میلیارد دلاری. همچنین، روسیه توانست یک پایگاه نظامی مدرن در لاذقیه مستقر کند که پس از پایان اتحاد با مصر، نخستین پایگاه دائمی آن در منطقه است. و سرانجام دمشق را واداشت که به تجدید سازمان ارتش بپردازد زیرا فکر می کند شاید فردا می باید به عنوان ستون فقرات حکومت سوریه به هر قیمتی حافظ یک پارچگی کشور باشد. در اینجا تأکید بر این است که

ترازنامه مثبت مسکو در مسکو، باور بر این است که تصمیم پائیز ۲۰۱۵ جهت مداخله نظامی نقشی قاطع در گشودن صفحه ای تازه و پرهیز از تکرار سناریوی لیبی داشته که روسیه از آن مثل لولوی سرخرمن استفاده می کند. این تصمیم که در سپتامبر توسط شخص پوتین گرفته شد، رابطه نیروها در میدان را وارونه کرد، اگرچه در آغاز به مقاومت هایی غیرمنتظره نیز برخورد نمود. یکی از رهبران بلند مرتبه حزب الله که در دسامبر ۲۰۱۵ با او در بیروت دیدار کردیم، این امر را تأیید می کند: «روس ها فکر می کردند به سرعت به موفقیت های مهمی دست یابند ولی در این کار موفق نشدند. روس ها در رویارویی با مشکلات پیش بینی نشده، عدم توانایی ارتش سوریه در بهره گیری از پوشش هوایی و داشتن روحیه، تصمیم به افزایش بمباران ها، بدون نگرانی از سرنوشت مردم غیر نظامی، گرفتند. از اواخر دسامبر وضعیت دگرگون شد و ارتش سوریه که توسط ایشان تجدید سازماندهی شده بود، به سوی حلب پیش رفت.» ترازنامه انسانی این کارزار قاعه آمیز

محاسبات روسیه برای آتش بس در سوریه

البان گرش / شهیار نغی / قسمت اول

هرگونه راه حل سیاسی می باید بر مبنای پرهیز از اقداماتی که واشنگتن در سال ۲۰۰۳ در عراق انجام داد، یعنی انحلال ارتش و حزب بعث، باشد. بوگدانف می افزاید: «و این بار آمریکایی ها با ما موافق هستند».

«حرکات بد» رهبران سوریه برای ایمن خلک از آتش بس دو تعبیر می توان داشت: مزاحه با شنیدن به چشم غربی ها برای به اشتباه انداختن ایشان و امکان پیشروی های دیگر به سوی بازپس گیری سراسر سوریه توسط بشناس اسد؛ یا بیان اراده روسیه برای رفتن به سوی یک توافق مطالعه آمیز سیاسی. هنگام برگزاری یک کنفرانس سازماندهی شده توسط مرکز «الدای» در مسکو در ۲۶ و ۲۷ فبروری، که شماری از کارشناسان روس و خارجی خاور نزدیک را گردآورده بود، دیدگاه های متفاوت، از جمله از جانب روس ها، شنیده شد. یک سفیر پیشین، تصویری سستایش آمیز از رئیس جمهوری سوریه ارایه کرد و تأکید نمود که او به آسانی مجدداً انتخاب خواهد شد و کشور را در آینده رهبری خواهد کرد. با این وصف، به نظر نمی آید که این موضع رسمی روسیه، یک که بسیار «محتاطانه تر» است باشد. یک مقام رسمی از بیم خود در مورد «حرکات بد» دولت دمشق سخن گفت. یک رویداد اخیر حال و هوای گاه تنش آلود بین دو متحد را نشان می دهد. در پی اظهارات اسد مبنی بر این که هدفش بازپس گیری تمام قلمرو سوریه است، ویتالی چورکین، نماینده روسیه در سازمان ملل در ۱۸ فبروری پاسخ داد: «ما در این بحران از نظر سیاسی، دیپلماتیک و نظامی خیلی جدی سرمایه گذاری کرده ایم. از این رو، می خواهیم که بشناس اسد این را در نظر داشته باشد» و در ۲۴ فبروری، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه ماریا زاخاروا در پی اعلام مقامات سوریه در مورد برگزاری انتخابات پارلمانی در ۱۳ آوریل، گفت که مسکو اصرار دارد که در روندی سیاسی بر مبنای یک قانون اساسی جدید انتخابات برگزار شود.

استرالیا ششصد روز به دور از مهاجرت های غیر قانونی

حسین بهمن

سختگیرانه این کشور باعث شده است که از تلفات پناهجویان در مسیر استرالیا جلوگیری شود. به اساس گزارشها از سال ۲۰۰۸ تا سال ۲۰۱۳ دستکم ۱۲۰۰ پناهجو هنگام سفرهای غیرقانونی به استرالیا جانهای شان را از دست داده اند اما این رقم از سال ۲۰۱۳ به بعد که حکومت استرالیا پالیسی خود را در قبال پناهجویان تغییر داد به صفر تقرب نموده است. هرچند گروه های مختلف در داخل و خارج از استرالیا از پالیسی سختگیرانه حکومت در قبال پناهجویان به شدت انتقاد میکنند اما حکومت استرالیا استدلال میکند که این پالیسی باعث نجات جان صدها پناهجو شده است. مقامات حکومت استرالیا میگویند که این کشور مخالف مهاجرت های غیرقانونی است اما از انعدده پناهجویان که به صورت قانونی و از طریق سازمان ملل متحد اقدام میکنند استقبال میکنند. روی همین دلیل سال گذشته حکومت استرالیا اعلام کرد که حاضر است دستکم دوازده هزار پناهجوی سوری و عراقی را که به دلیل جنگهای ویرانگر خانه های شان را ترک کرده و به کشورهای ترکیه، لبنان و اردون پناه برده اند اجازه اقامت در خاک استرالیا بدهد. این پروسه هرچند هنوز تکمیل نشده اما حکومت استرالیا میگوید که تمام آماده گی برای انتقال این تعداد از پناهجویان روی دست گرفته است. مدارس و آموزشگاه های استرالیا نیز برنامه های ویژه ی را برای کودکان پناهجویانی که قرار گرفته است. کمیسیون مستقل حقوق بشر استرالیا اوایل سال ۲۰۱۵ میلادی نسبت به سرنوشت کودکانی که در کمپهای استرالیا به سر میبرند به شدت ابراز نگرانی کرد. این کمیسیون اعلام کرد که بسیاری از کودکان که در کمپها و به سر میبرند دچار بیماریهای روحی و روانی شده اند. این کمیسیون از حکومت استرالیا خواسته بود که این کودکان را به زودی از کمپها آزاد کنند. ادعاهای در مورد بسد رفتاری و حتی تجاوز جنسی بالای پناهجویان در کمپهای استرالیا نیز گزارش شده است هرچند این گزارشها از سوی نهادهای معتبر تأیید نشده است. هرچند پالیسی سختگیرانه حکومت استرالیا علیه مهاجرت های غیرقانونی به این کشور بارها از سوی نهادهای مدافع حقوق بشر مورد انتقاد قرار گرفته است اما حکومت استرالیا همواره اینگونه انتقادات را رد کرده و گفته است که برنامه های

استرالیا تأکید کرد که پالیسی سختگیرانه استرالیا علیه پناهجویان همچنان ادامه خواهد یافت. پیتر دانتن وزیر مهاجرت و سرحدات استرالیا: «از زمان آغاز برنامه عملیات حفاظت از مرزهای استرالیا در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۳ که بخشی از پالیسی سختگیرانه ما علیه قاچاقبران انسان بود تا اکنون دستکم بیست و پنج کشتی با ۶۹۵ پناهجوی غیر قانونی قبل از ورود به ابهای استرالیا متوقف و بصورت مضمون دوباره به کشوری برگردانده شده اند که از انجا عازم استرالیا شده بودند.» از سویی هم جنرال اندرو باترل فرمانده عملیات حفاظت از مرزهای استرالیا گفت که در جریان این مدت بیشتر از ۵۷ عمل غیر قانونی پناهجویان در ابهای استرالیا پناهجو زده است که از ورود دستکم ۱۹۰۰ پناهجو که عازم ابهای استرالیا بودند جلوگیری شده است اما وی درین مورد معلومات بیشتری ارایه نکرد. او تأکید کرد که شبکه قاچاق انسان که قیلا در مسیر استرالیا فعالیت میکردند شدیداً تضعیف شده است. پیتر دانتن همچنین گفت که برای استرالیا مایه افتخار است که تعداد کودکان در کمپها به شدت کاهش یافته است. وی افزود که بیست و نه کودک در بازداشت بسر میبرد که تلاشها به شدت برسد. دارد تا این رقم نیز به حد اقل برسد. این در حالیست که در سال ۲۰۱۳ حدود

در حالیکه مهاجرت های غیرقانونی در شرایط کنونی به یک معضله جدی بین المللی تبدیل شده است و کشور استرالیا اروپایی به صورت بی سابقه با این پدیده درگیر شده است اما استرالیا از پیشرفت های قابل ملاحظه ی بخاطر کنترول مهاجرت های غیرقانونی به این کشور خیر میدهد. حکومت استرالیا ابراز خوشحالی میکند که با وجود افزایش بی سابقه بحران پناهجویی در سطح جهان، این کشور توانسته است که با اتخاذ برنامه های منحصر به فرد ازین بحران در امان بماند. برای کشوری مثل استرالیا که تا دو سال قبل یکی از پر

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد. روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است. www.dailyafghanistan.com Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده
دو زبان: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اسلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷

افغانستان The Daily Afghanistan
Daily Outlook AFGHANISTAN The Leading Independent Newspaper